

Tremosa: "De la sorpresa inicial, Europa ha virat a tenir simpatia pel cas català"

Tremosa, després de l'entrevista / JORDI BORRÁS

Entrevista a l'eurodiputat de CDC. "Trobo molt immoral i de molt poca categoria que Unió acusi Junts pel Sí de posar un comunista al capdavant perquè no és veritat", diu

Pep Lloveras

Ramon Tremosa (Barcelona, 1965) afronta la seva segona legislatura al Parlament europeu. Autor del llibre 'Let Catalonia Vote' (Pòrtic), l'eurodiputat convergent analitza com veu el continent el procés sobiranista i les opcions que el camí acabi a bon port. Com sempre, Tremosa és optimista i, sobretot, vitalista.

A Junts pel Sí, del trio europeu format per vostè, Oriol Junqueras i Raül Romeva, només hi falta vostè.

El president Mas en això és molt seriós. Vaig presentar-me per ser a Brussel·les i m'hi estaré 4 anys. Estic amb el cas Google, que m'està donant molta notorietat, i sóc ponent del pla Juncker. Puc treure molt rèdit dels anys que vaig picar pedra en un parlament que ara més de la meitat dels diputats són nous.

Aquell trio CDC-ERC-ICV del 2009 és una mica l'origen de Junts pel Sí?

Jo vaig ser molt crític amb el primer tripartit, ja no diguem amb el segon. Sempre havia apostat per un tripartit a la basca, aquell que van formar PNB, EA i IU. Un tripartit nacional i social. El resultat de treballar junts, amb una dinàmica molt bona, a la qual s'hi van afegir després la Maria Badia i el Raimon Obiols, era fer de país normal. No sabem quan serem independents, però aquí de facto ja podem operar com a diputats d'un país normal. Danesos, noruecs, anglesos, etc, quan hi ha un tema d'estat actuen junts i nosaltres vam fer el mateix. I aquí el Raül Romeva de seguida s'hi va sumar. Ha estat 10 anys al Parlament Europeu i ha vist una esquerra no dogmàtica ni sectària, flexible, constructiva, possibilista.

Què està en joc el 27-S? Tot?

Veurem si es desmunta el llibre d'instruccions de la diplomàcia espanyola dels últims tres anys, que és mai no hi ha hagut una majoria independentista explícita al Parlament català. Això és el que està en joc el 27-S. Els diplomàtics, ambaixadors espanyols han anat dient que això és una escalfada, cosa que ho desmenteix les europees del 2014 i municipals de fa 4 mesos però que encara no ha tingut traducció al Parlament de Catalunya. Veurem si Junts

pel Sí i la CUP sumen més diputats que la meitat més un.

La controvèrsia que sembla apropar-se: escons o vots?

No. Bé, evidentment que aniria bé guanyar en vots també, però són unes eleccions i es compten diputats. A Escòcia, amb una participació molt baixa el 2011, per sota el 50%, l'SNP va fer una majoria molt rascada i el 44% dels vots. I mai cap govern britànic va qüestionar la legitimitat democràtica plena perquè el parlament escocès pogués convocar un referèndum. Cameron podria haver dit, torneu quan sigueu 2/3. Si volien comptar vots, que els unionistes no haguessin negat el 9-N. O si volen comptar vots, fem un referèndum l'any que ve. Si Junts pel Sí i la CUP fan majoria absoluta, per mi el mandat democràtic serà total.

Tremosa / JORDI BORRÀS

Vostè coneix molt bé a Raül Romeva. Quines qualitats en destacaria?

És una persona que amb mi sempre va anar de cara, noble, honest, treballador. De seguida vam entaular una dinàmica cooperativa molt sincera. Òbviament tenim diferències, però tots dos hem cedit i canviat d'opinions, hem evolucionat. El Raül no és dogmàtic, ni sectari ni apriorístic. Vam tenir llargues converses amb el Junqueras, anàvem a dinar de tant en tant, veiem el Barça. Hi ha hagut una cooperació molt franca. El meu soci de coalició de 2004 a 2009. Venia sovint al meu despatx o jo al seu per preparar preguntes, organitzar reunions de sectors catalans que venien a Brussel·les. I puc dir, jo que tinc tres fills, que els hi deixaria una setmana per la muntanya de campaments. És la prova del cotó que faig en els polítics, i pocs la superen.

Carai, l'ha deixat pels núvols.

És la veritat. A més, no es va saltar mai cap plenari, no se n'anava de viatge pagats per no sé quins governs o no sé quines multinacionals o teocràcies, o dictadures àrabs o asiàtiques. Això ho van fer massa sovint altres diputats catalans. Modèlic des d'aquest punt de vista. Molt content que sigui el cap de llista, vaig tenir una gran alegria per ell. I a més ho està fent molt bé. Se'l veu sincer. La seva evolució des del 2012 ja apuntava cap a un sobiranisme cada vegada més explícit i natural. No és ni conjuntural ni oportunista. Estic molt content que CDC, que és qui hagués pogut tenir més reticències, hagi acceptat el seu nomenament. I un darrer apunt, Romeva va fer que IC sortís del grup comunista l'anterior legislatura. Per tant, trobo molt immoral i de molt poca categoria que Unió acusi Junts pel Sí de posar un comunista al capdavant perquè no és veritat.

Com va succeir el canvi de grup?

IU i Podemos vota sempre amb Le Pen i els eurofòbics nazis que hi ha al Parlament europeu, xenòfobs, que diuen no a tot, i el Raül

va dir que allà no hi podien seguir. Va pensar anem al grup verd, que vénen de l'empresa privada, que són possibilistes, que volen ser útils per fer majories. Celebro que avui Iniciativa no hagi qüestionat aquella gran decisió estratègica de Romeva. El Raül amb molt d'encert va treure IC del grup comunista.

Els atacs d'Unió a CDC són diaris. Ningú diria que van estar 35 anys junts.

És molt poc elegant que Unió, que s'ha beneficiat més que ningú d'una molt generosa coalició, ara faci el joc brut amb el centralisme espanyol més anticatalà. Ho trobo lamentable. Perquè si tan segurs estan de la tercera via, aquest missatge redemptor ja s'hauria d'obrir camí per ell mateix. No cal insultar ni atacar d'aquesta manera. Li diuen comunista quan precisament Unió hauria de tenir una actitud autocrítica amb els eurodiputats que han tingut. No és el més indicat per donar lliçons.

Europa, fins ara, quan s'ha hagut de pronunciar sobre el procés català, no ho fa del tot clar en el millor dels casos. Com interpreta les últimes declaracions de Merkel i Cameron?

Les de Merkel, comparteixo el que va dir el The New York Times: "Molt vague suport". Merkel va dir que s'han de complir les lleis i Espanya que és el país més incomplidor de les directives comunitàries, que no les aplica. Lidera rànquings negatius. I després Merkel ha dit aquí el federalisme ens va de conya, que vol dir que les regions recaptin tots els grans impostos i gestionen aeroports, ports i trens des del seu propi territori sense cap interferència central. Si la diplomàcia espanyola esperava un "us expulsarem de la UE i de la lliure circulació", això Merkel no pot fer-ho perquè a Catalunya hi ha 6.000 multinacionals, 800 són alemanyes amb grans interessos a Catalunya, i com diu l'economista Miquel Puig ni que volguéssim marxar no ens deixarien pels interessos creats que hi ha. El port de Barcelona hi ha una inversió en una terminal de 300 milions de la UE. Port europeu estratègic. El corredor mediterrani no és un tren dels catalans, és d'interès europeu.

Què demanarà Europa? Majoria absoluta, 2/3, vots?

A Europa, primer has de fer la feina. Com més escons i vots tinguem, més fàcil els hi posarem. És molt significatiu que Obama digués que volia un Regne Unit unit i fes campanya pel no a Escòcia i que quan Rajoy el va anar a veure a la Casa Blanca no digués res, ni d'integritats territorials. També és significatiu el silenci europeu, que veu que Espanya lidera molts rànquings negatius en molts àmbits. I que per tant la crisi de Catalunya és la crisi del model territorial espanyol. I ningú està repetint les seves amenaces dantesques. A Brussel·les no arriba el Mundo ni l'Abc ni la Razón, i el País no el llegeix ningú. Només es llegeix la premsa anglosaxona, que diu coses molt diferents que la premsa madrilenya.

Però això en números en què es tradueix?

Un mandat democràtic. Si el nou govern espanyol ofereix un referèndum vinculant l'acceptem. Ara no hem de tenir pressa amb el procés. Estem comptant diputats. I amb 68 escons contra 67 ja és legítim començar el procés, igual que Ada Colau té 11 regidors i el Trias 10 i ningú li discuteix la seva alcaldia, sent l'alcaldesa amb

menys suport de la història de Barcelona. Quan va sortir escollida, acusant Trias de corrupció, fent seu el joc brut del PP. Cap imputat en 4 anys. Qui ha menyspreat el 9-N? Ara no podran protestar si són 4 vots menys o un.

JORDI BORRÀS

Des d'Europa és té la percepció d'una Espanya amb una democràcia de baixa qualitat?

Hi havia unes institucions de molt baixa qualitat, només cal veure què diuen del Banc Central Espanyol, i ara també es veu que la qualitat democràtica ha disminuït. Un exprimer ministre em va dir: "El vostre cas és bastant inèdit. Un estatut aprovat en referèndum i per un parlament, i al congrés, és retallat després per un tribunal caducat i amortitzat, polititzat, com si fos una tercera cambra. Això està fora dels mínims exigibles d'un país que volgués entrar a la UE". Per això, de la sorpresa inicial sobre el cas català, l'opinió pública ha anat virant cap a una certa simpatia. D'una banda per les reivindicacions cíviques i pacífiques, festives i originals, impecables, amb un gran rigor del president Mas i de l'altre el negacionisme i la guerra bruta dels governs espanyols.

El president de l'ANC, Jordi Sànchez, ha advertit que hi podia haver una sortida temporal de la UE.

El més decisiu de la UE no és la unió política. El que és important no és que hi hagi 5 diputats catalans o 8 i un comissari, que és l'estructura política. El que és decisiu és la lliure circulació, les persones, els serveis i els capitals. Políticament, Europa és encara un bunyol, una unió amb vocació federal que ningú no vol. Volem millorar la lliure circulació, que és el que tothom imita. Que està fent tothom arreu del món, a Àsia, Amèrica etc, àrees de lliure circulació. En el Tractat de Lisboa, si per entrar a la UE cal unanimitat, per entrar a la unió de la lliure circulació es necessiten 2/3. Si Espanya vol expulsar Catalunya també de la lliure circulació no podrà articular mai una minoria de bloqueig perquè aquí tenim empreses americanes, angleses, italianes. Si durant un any no hi ha 5 eurodiputats catalans, que no pateixi ningú.

Nota esgotament en la gent? Sembla urgent que es resolgui definitivament el procés.

Obiols deia com que l'Estat vol que ens avorrim i ens cansem hem d'avisar que estem davant un cicle polític llarg. Si realment volem guanyar la llibertat, no valdran cansaments. És moment de demostrar voluntat, maduresa i determinació. I, de fet, veig molta gent animada i mobilitzada. Estem arribant al cim, no és el moment per tirar enrere. Falta un esforç final.

Què em pot dir de la crisi dels refugiats?

A la UE no tenim cap competència. Són competències exclusives dels Estats, com l'atur o la fiscalitat. Cada govern decideix què fa.

Fa temps que el parlament de la UE demana competències de control de fronteres i d'immigració que no se'ns dóna. Estats Units sí que ho té. I és molt injust criticar Europa, els va molt bé tenir el guinyol de la UE per espolsar-se les responsabilitats. El drama és brutal. Tristesa.

Els estats han reaccionat prou bé?

Alguns sí, d'altres no. Suècia és líder des de fa molts anys en atendre asilats. Altres són solidaris de boca petita. A Espanya van demanar-li una quota de 15.000 i Rajoy va dir que només n'acceptava 3.000. Això fa riure, més quan moltes famílies estan disposades a acollir-ne.